

at lade dette Afsnit udgaa, være tilbøjelig til at sige, at det var vist bedre i Stedet for hele denne Samling af Regler at sætte en kort Bestemmelse om, at Beboere, hvis Ejendomme paa en vis Maade have vundet i Værdi ved Baneanlæg efter denne Lov, skulle efter Regler, som nærmere bleve at fastsætte ved en særlig Lov, betale en Afgift af denne Værdistigning. Altsaa fastslaa ved Lov, at en Værdistigningsskat skal komme, men ikke her driste sig til at give Værdistigningsreglerne.

Jeg tror, at dette vil kunne hjælpe Loven igennem — og jeg ønsker Loven gennemført —, det vilde ikke være en Opgivelse af det Princip, man ønsker gennemført, og det vilde fri os for at faa umodne Regler satte ind i Loven. Det var det, jeg følte Trang til at bemærke med Hensyn til Værdistigningsafgiften.

For Resten tilstaar jeg, at jeg kan egentlig ikke anse det for stemmende med Retfærdigheden, at denne Afgift i alle Tilfælde, hvor den ikke bliver udbetalt, bliver sat paa Prioritet *foran* bestaaende Prioriteter. Man maa jo huske paa, at de, der nu have givet Prioritetslaan i en Ejendom, have givet det i Henhold til den bestaaende Lovgivning, og efter den bestaaende Lovgivning fik de Pant i Ejendommen med dens Udsigter til at stige i Værdi. Naar nu en ny Lov kommer og forandrer dette, er det ikke rigtig berettiget efter gode Retsgrundsætninger at lade det gaa ud over bestaaende Prioriteter. Det forekommer mig, at man vanskelig kan sige, at den ikke betalte Afgift skal gaa ind forud for Prioriteterne; jeg tror, man ikke kan sige mere, end at den skal træde ind som Prioritet efter de bestaaende Prioriteter. At dette kan blive en svagere Sikkerhed i nogle Tilfælde, er ikke nogen væsentlig Indvending, thi man maa huske paa, at det er en ny Foranstaltning. Rigtige Retsgrundsætninger synes mig, krænktes ved, at denne Afgift bliver sat ind forud for bestaaende Prioriteter.

Jeg kan ikke forlade Lovforslaget, som jeg for Resten kun vilde berøre med Hensyn til den ene Route og med Hensyn til disse Punkter angaaende Værdistigningen, uden dog at nævne en Ting, som jeg oftere har haft Lejlighed til at nævne ved Love, og det er, at i dette Lovforslag har man paa to Punkter gjort en Fejl, som der i de senere Aar er gjort ved nogle Love, den nemlig, at man genindfører private Sportler. Ved Loven af 19. Februar 1861 gjorde vi et umaadeligt Fremskridt,

nemlig det, at vi afskaffede private Retsportler og en Mængde private Øvrighedsportler. Ad denne gode Vej burde vi fortsætte. Vi have i et Par Love tilside sat det i de senere Aar, og hver Gang det er kommet for, har jeg nedlagt Indsigelse derimod. Til min Beklagelse har Tinget ikke altid brudt sig derom. Jeg tror, at Tinget ikke der har handlet i Befolkningens Interesse. Jeg anser det for min Pligt at paapege det atter her, hvor der i § 27 og til Dels i § 31 igen indføres private Sportler. Jeg vil meget anbefale, at en af dem, der ville komme til at beskæftige sig med denne Sag i Udvalget, vil sørge for, at vi blive fri for dette for døvelige Princip, som Folketinget ved Loven af 1861 med beraad Hu har søgt at faa fjernet af vor Lovgivning, og som der er brugt baade Tid og Arbejde og Ofre af Statskassen for at komme bort fra.

Formanden: Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. T. Nielsen: Jeg har forlangt Ordet for en kort Bemærkning for straks at klare en Misforstaaelse, som det forekom mig, den højttærede Minister gjorde sig skyldig i med Hensyn til Opfattelsen af Jernbaneankommissionens Mindretals Stilling til Dobbeltsporet over Fyn. Mindretallet mener ikke, at Refsnæs—Hou Routen vil kunne spare forøgede Anlæg paa Fyn, Mindretallet har ikke i Betænkningen og heller ikke i de Forhandlinger, som ere førte om Sagen — jeg antager, at ogsaa den højttærede Minister har læst Referatet af disse Forhandlinger — hævdet den Opfattelse, at Refsnæs—Hou Routen vilde kunne spare Nyanlæg paa Fyn. Men deraf følger ikke, at Spørgsmaalet paa Fyn ikke kan løses paa en anden Maade end den, Flertallet foreslaar. Det, vi i Mindretallet have hævdet, at der kan spares i Fremtiden, naar man gaar til Refsnæs—Hou Routen, er de fremtidige Udgifter ved yderligere Udvidelser ved Lille Bælt og Store Bælt, og jeg paaviste i Aftes, at disse Udgifter i de sidste 8—9 Aar have andraget 6 Mill. Kr. Skulle vi blive ved at samle Trafikken der, er der al Udsigt til, at det i de kommende 8—9 Aar vil komme til at andrage et lignende Beløb. Endelig er det givet, at vi spare de 2 Mill. Kr. til Kalundborg—Aarhus Routens Etablering, og endvidere ville vi have Udsigt til at spare det Beløb, som et Dobbeltspor fra Fredericia til Aarhus vil koste, hvilket jeg